Oğlan ve Küçük
Deniz Papağanı
Aysel Banu YAVUZAL

Oğlan ve Küçük Deniz Papağanı

Aysel Banu YAVUZAL

Rüzgârın tuz ve yosun koktuğu küçük bir adada, Leo adında bir oğlan uçurumların yakınındaki mavi bir evde yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı; sıcak açık kahverengi teni, kısa kıvırcık siyah saçları ve burnunun üzerinde dağılmış çilleri vardı. Her sabah hardal sarısı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giyer, bez çantasını kapar ve keşfe çıkmak için dışarı koşardı. Adasını her şeyden çok severdi.

Ada, deniz papağanlarıyla ünlüydü. Her ilkbahar yüzlerce küçük deniz kuşu denizden uçup gelir ve uçurumlar boyunca çimenli oyuklarda yuvalarını yapardı. Sırtları siyah, karınları beyaz, gagaları parlak turuncu ve ayakları da komik turuncuydu. Leo onları dünyanın en harika kuşları sanıyordu. Sık sık uçurumun tepesinde sessizce oturur, onların gelip gitmesini izlerdi.

Bir sabah Leo yeni bir şey fark etti. Patikanın yakınında genç bir deniz papağanı duruyordu; küçük ve yuvarlak, yaklaşık bir somun ekmek büyüklüğündeydi. Yanakları yumuşak gri-beyazdı ve bir ayak bileğinde minik gümüş bir halka vardı. Deniz papağanı başını yana eğdi ve yumuşak koyu gözlerle Leo'ya baktı. Leo nefesini tuttu ve kıpırdamadı. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı. Deniz papağanı gözlerini kırptı ve minicik bir adım daha yaklaştı.

Leo yavaşça çantasını açtı ve çizim defterini çıkardı. Deniz papağanının yuvarlak gövdesini, turuncu gagasını ve parlak perdeli ayaklarını çizdi. Deniz papağanı kaleme meraklı görünüyordu. Paytak paytak yaklaştı, sonra durdu ve küçük kanatlarını çırptı. Leo kıkırdayarak güldü. "Hiç de utangaç değilsin, değil mi?" dedi. Deniz papağanı küçük bir nefes verdi ve yanındaki çimenlere yerleşti.

Tam o sırada Leo sesler duydu. Bir grup ziyaretçi uçurum patikasından yukarı yürüyor, yüksek sesle konuşuyor ve kuşları işaret ediyordu. Ziyaretçilerden birinin açık mavi bir güneş şapkası ve boynunda dürbünü vardı. Deniz papağanlarına daha yakından bakmak için patikadan çıktı. Leo'nun yanındaki küçük deniz papağanı kanatlarını çırptı ve yuvasına doğru kaçtı. Leo kaşlarını çattı. "Yüksek seslerden hoşlanmıyorlar," diye düşündü.

Leo annesinin ona söylediklerini hatırladı. Annesi uzun boylu ve güçlüydü; siyah saçları gevşek bir topuzda ve yüzünde sakin bir gülümseme vardı. "Deniz papağanları utangaçtır," demişti. "Yavrularını büyütmek için sessizliğe ve alana ihtiyaçları var." Leo ziyaretçileri izledi ve endişelendi. Herkesin deniz papağanlarının keyfini çıkarmasını istiyordu ama aynı zamanda deniz papağanlarının kendini güvende hissetmesini istiyordu. Bir yolu olmalı, diye düşündü.

O akşam Leo annesine ziyaretçileri ve korkan deniz papağanını anlattı. Annesi ocağın başında çorbayı karıştırırken onu dinledi; turkuaz önlüğü düzgünce bağlıydı. "Belki anlamalarına yardımcı olabilirsin," dedi. "Artık deniz papağanları hakkında çok şey biliyorsun. Neden bildiklerini paylaşmıyorsun?" Leo çizimlerle dolu defterini düşündü. Bir rehber, diye düşündü. Ziyaretçiler için bir rehber yapabilirim!

Ertesi gün Leo mutfak masasına kalemleri ve kâğıtlarıyla oturdu. Turuncu gagalı ve gümüş halkalı küçük deniz papağanını çizdi. Güneş şapkalı ve dürbünlü bir ziyaretçiyi patikadan sessizce izlerken çizdi. Büyük harflerle basit sözcükler yazdı: "Sessizce izle. Mesafeni koru. Asla çöp bırakma." Annesi, kuralları ada patikalarında denemesine yardım etti.

Leo rehberini taşıyarak annesiyle uçuruma yürüdü. Açık mavi güneş şapkalı ziyaretçiyle yine karşılaştılar. Kadın hiç kıpırdamadan duruyor ve dürbününden bakıyordu. "Affedersiniz," dedi Leo kibarca. "Rehberimi görmek ister misiniz? Ziyaretçilerin deniz papağanlarını korkutmadan izlemelerine yardımcı oluyor." Ziyaretçi dürbününü indirdi ve gülümsedi. "Çok isterim," dedi.

Ziyaretçi Leo'nun rehberini dikkatle okudu. Patikada kalma, sesi alçak tutma ve tüm çöpü eve götürme hakkında yazılanları okudu. Gümüş halkalı küçük deniz papağanını ve onun dinlenmek için sessiz bir yere nasıl ihtiyacı olduğunu okudu. "Bilmiyordum," dedi. "Kuşları görmeye o kadar heyecanlanmıştım ki dikkatli olmayı unuttum." Rehbere uyacağına ve arkadaşlarına da anlatacağına söz verdi.

Leo göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. Bir fikri vardı. Rehberinin kopyalarını çıkarıp adanın karşılama tabelasına, limana ve uçurum patikasına koyacaktı. Annesi kopyaları basmasına yardım etti ve birlikte onları ip ve bantla astılar. Rehberin neşeli çizimleri ve parlak renkleri vardı. Herkese deniz papağanlarına nasıl nazik bir dost olunacağını gösteriyordu.

Kısa süre sonra ziyaretçiler rehberi okumaya başladı. Patikalarda sessizce yürüdüler ve yuvalardan uzak durdular. Buldukları çöpleri toplayıp ceplerine koydular. Güneş şapkalı ziyaretçi küçük yeşil, yeniden kullanılabilir su şişesi ve kocaman bir gülümsemeyle geri geldi. "Deniz papağanları artık çok daha sakin görünüyor," dedi. Leo mutlulukla başını salladı.

Gümüş halkalı küçük deniz papağanı patikaya geri döndü. Leo'nun yanında durdu ve göğsünü şişirdi. Leo hiç kıpırdamadan oturdu ve izledi. Deniz papağanı paytak paytak yaklaştı, sonra yine yanına yerleşti. "Artık güvendesin," diye fısıldadı Leo. Deniz papağanı yumuşak gözlerini kırptı. Leo, sessizce izlemenin ve mesafeyi korumanın büyük fark yarattığını biliyordu. Ada, deniz kuşları için daha nazik bir yer oluyordu.

Yaz sonuna gelindiğinde ada nazik dostlarla doluydu. Ziyaretçiler Leo'nun rehberini okuyor ve basit kurallarına uyuyordu. Deniz papağanlarını patikadan izliyor ve komik turuncu ayaklarına gülümsüyorlardı. Deniz papağanları yavrularını huzur içinde büyüttü. Leo'nun annesi onunla gurur duyuyordu. "Gerçekten bir fark yarattın," dedi. Leo ona sarıldı ve denize baktı.

Leo çizim defteriyle uçurumda oturdu ve küçük deniz papağanını bir kez daha çizdi. Deniz papağanı yanında durdu; yuvarlak ve mutlu, gümüş halkası güneşte parlıyordu. Leo rehberine yeni bir sayfa ekledi. Şöyle yazıyordu: "Nazik bir dost olduğun için teşekkürler." Herkes özen gösterirse ziyaretçilerin ve doğal yaşamın adayı paylaşabileceğini biliyordu. Deniz papağanlarının her zaman mutlu bir yuvası olacaktı.

Ve böylece ada, deniz kuşları ve insanlar için mutlu bir yuva olarak kaldı. Leo'nun rehberi limanda asılıydı; neşeli ve parlak, herkese doğal yaşamın keyfini özenle nasıl çıkaracağını gösteriyordu. Gümüş halkalı küçük deniz papağanı hâlâ patikada paytak paytak yürüyordu; güvenen ve oyuncu. Leo da izlemeye, çizmeye ve gülümsemeye devam etti; sessiz özenin büyük fark yarattığını bilerek. Son.